

Тутолмина съ 8 сотни конници и 8 топа, а самъ съ 4 сотни и 4 топа ударилъ къмъ града и дошълъ на 700 метра отъ прѣдградието.

Когато князь Шаховскоѣ поченѣлъ боя и Скобелевъ открилъ огънь изъ топоветѣ, неприятельтъ не се забавилъ да отговори изъ своитѣ топове, и послѣ, като усилилъ артиллерийския огънь, тръгнѣлъ противъ руския отредъ съ своята пѣхота, прикрита на фронта съ гжета цѣпь стрѣлци, на фланга — отъ цѣпь конница. При таквозъ рѣшително нападане, Скобелевъ билъ принуденъ да се оттегли на Кришина, много добра позиция, гдѣто той оставилъ своя резервъ, като взелъ всички нуждни мѣрки за осигоряване на своитѣ тилъ и флангове.

Когато Скобелевъ се наредилъ така и прѣдалъ пазенъето на тила си, отъ къмъ Ловечъ, на полковника Тутолмина, рѣшилъ съ останѣлитѣ свои сили (1 батарея, 4 сотни и 4 топа) да нападне пакъ неприятеля за да не го остави да се укрѣпи на важната южна позиция, която стояла надъ Плѣвенъ. Ако завземѣлъ тѣзи позиция, неприятельтъ щѣлъ да напада отъ страна войската на князя Шаховскоѣ.

Съ пѣсни и безъ да гледатъ на ужасния огънь, войскитѣ на Скобелева се впуснѣли напредъ дошли до височината, която била надъ Плѣвенъ и, подъ кръстосването на артиллерийския и пушеченъ огънь, ударили съ щикове и шашки. Неприятелската конница се впуснѣла върху тѣхъ, но била отблъснѣта; тя повтаряла нѣколко пѣти своитѣ опитвания да нападне, но рускитѣ юнаци на Скобелева все я отблъсквали. Даже четире руски топа завзели една прѣкрасна позиция и до край останѣли на нея. До 4 часа вечеръта тукъ се продължавалъ боя; Скобелевъ не вземалъ за себе подкрѣпления, но пазѣлъ да не би неприятельтъ да дойде върху му изъ Ловечъ. Но когато видѣлъ, че Шаховскоѣ напада и че отъ Ловечъ нѣма опасностъ, той впуснѣлъ въ боя останѣлитѣ